

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117219293
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117219293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina proti žalovanému: J. Č., V. XX.X.XXXX, P. R. X, Y., o zaplatenie 1.870,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 4.10.2018 č. k. 19Csp/188/2017 - 391 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu 1.870,54 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.870,54 eur od 12.7.2017 do zaplatenia žalobu zamietol a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu, ktorý má spotrebiteľský charakter, na základe ktorého žalobca zriadil a viedol v prospech žalovaného vkladový účet a ohľadom tohto vkladového účtu sa uzavreli spotrebiteľské zmluvy o povolenom prečerpaní dňa 17.3.2014 a 18.8.2014. Uviedol, že obe tieto zmluvy sa riadia ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z., na ustanovenia ktorého súd prvej inštancie poukázal. Predovšetkým zdôraznil, že zväzil okolnosti prípadu a zaoberal sa predmetným právnym vzťahom a zistil, že vzhľadom na status žalovaného, jeho vzdelanie a postavenie, ktoré v čase uzavretia zmluvy mal, bol si vedomý všetkých náležitostí zmluvy. Uzavretú zmluvu vyhodnotil ako platnú, vyhovel žalobe čo do istiny po tom, čo na výzvu súdu žalobca podal náležité vyjadrenie ohľadom sporných skutočností. Pokiaľ si však žalobca uplatnil po uzavretí účtu, čo súd prvej inštancie považoval za zosplatenie spotrebiteľského úveru spočívajúceho v povolenom prečerpaní aj úrok vo výške 28 % z nezaplatennej istiny, súd prvej inštancie poukázal analogicky na ustálenú judikovanú prax súdu, napr. v rozsudku KS Prešov sp. zn. 6Co/190/2014. Pokiaľ žalobca dôvodí svoj nárok na úroky vo výške 28 % ročne a tvrdí, že splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach, súd poukázal na to, že ak úver spočívajúci v povolenom prečerpaní sa úročí úrokom 19,9 %, tak nepovolený debet - prekročenie tohto úveru, nemožno považovať za plnenie z tejto zmluvy, ale za porušenie tejto zmluvy a pri porušení zmluvy nastupuje režim buď náhrady škody alebo bezdôvodného obohatenia. Žalovaný prijatím sumy nad povolené prečerpanie sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať. Ak teda žalobca uzavrel účet pre porušenie povoleného prečerpania, tie platby, ktoré z titulu povoleného prečerpania žalovaný prijal

a ktoré sa úročili úrokom 19,9 % ročne je povinný vrátiť ako zmluvné plnenie, avšak len so sankciou úrokov z omeškania. Tie platby, ktoré znamenajú prekročenie povoleného prečerpania sú bezdôvodným obohatením a je povinný ich vrátiť, ale taktiež len so sankciou úrokov z omeškania. Dohody medzi dodávateľom a spotrebiteľom o inom charaktere ich práv a povinností pri nepovolenom debete, ako aj o úročení zosplatneného povoleného prečerpania, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v § 53 a nasl. OZ, lebo neprimerane zaťažujú spotrebiteľa povinnosťou platiť nielen úroky z omeškania, ale aj úroky zo súm, ktoré dodávateľ žiada. V podstate to, čo nazýva žalobca nepovoleným debetom, pozostáva zo sumy pôvodne vyčerpanej z povoleného prečerpania a prekročenia tejto sumy. Ak sa banka rozhodla uzavrieť tento zmluvný vzťah a požiadala o zaplatenie tejto sumy, ukončila platnosť zmluvy o povolenom prečerpaní, pretože prakticky nič iné z jej konania nemožno odvodiť. Ak banka zmluvne povolila prečerpanie, ale klient prekračoval toto prečerpanie, banka ukončením platnosti zmluvy zakladá iné práva a povinnosti medzi ňou a spotrebiteľom, a to nároky z porušenia zmluvy a keďže je potrebné uplatňovať ustanovenia OZ na tento právny vzťah, do úvahy prichádza len nárok na úroky z omeškania. Z toho dôvodu nárok žalobcu na úroky vo výške 28 % ročne súd prvej inštancie zamietol. O trovách konania strán rozhodol postupom podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené, uplatnil si tiež nárok na náhradu trov konania. S argumentami súdu prvej inštancie ohľadom zamietnutia časti nároku sa žalobca nestotožňuje, považuje rozsudok za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil nárok žalobcu na úrok, nakoľko tento úrok vo výške 28 % ročne nie je zmluvný úrok, a teda ani úrok po zosplatnení, ale je to zákonný úrok z titulu prekročenia. Žalobca si daný nárok na úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z., keď samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte o pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona. Sadzba úroku 19,9 % ročne je platná počas trvania povoleného prečerpania a vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní, úrok z omeškania z čiastky, ktorou žalovaný prekročil limit povoleného prečerpania vyplýva z úrokových sadzieb produktov a zo zmluvy o povolenom prečerpaní čl. 3. Sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP čl. 3.12. v spojení s výveskou úrokových sadzieb časť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu v spojení s ust. zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania strán sporu v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

6. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Na týchto zisteniach sa nezmenilo nič ani v štádiu odvolacieho konania, a preto odvolací súd poukazuje na dostatočné a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom.

7. Z dokazovania vykonaného prvoinštančným súdom vyplynulo, že žalobca zriadil a viedol v prospech žalovaného vkladový účet, ohľadom ktorého strany sporu uzavreli spotrebiteľské zmluvy o povolenom prečerpaní (dňa 17.3.2014 a 18.8.2014) a zmluvy sa riadia ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

8. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné uviesť, že nemali by byť pochybnosti o tom, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov. Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu (do splatnosti) podľa jeho predstáv poskytnúť úver a vypýtať si za to dohodnuté úroky. Od začiatku sa prirodzene sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ tiež právo splatnosť posunúť. Ak úver nie je splatený po splatnosti,

zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné (úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom) alebo zmluvné (napr. zmluvná pokuta). Predčasné zosplatnenie úveru, na ktoré poukazuje aj súd prvej inštancie v prejednávanej veci, pokiaľ ide o stav, kedy žalobca uzavrel účet žalovaného, predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľa.

9. Navyiac je potrebné zdôrazniť, že z obsahu žalobného návrhu a vyjadrení žalobcu v tomto konaní je zrejmé, že voči žalovanému si uplatňuje nároky v zmysle bodu 3.12. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP).

10. Zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12. VOP Prima banky, a.s. v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokov sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, bola rozsudkom OS Prešov zo dňa 11.5.2017 č. k. 9Csp/170/2016 - 63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č. k. 7Co/99/2017 - 81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C/113/2015 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom, ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť (do pozornosti rozsudok KS Prešov sp. zn. 7Co/135/2018).

11. S prihliadnutím na všetky uvádzané dôvody tak odvolací súd hodnotí rozsudok v napadnutom rozsahu ako vecne správny a za situácie, že správny je aj výrok o trovách konania strán sporu, bolo rozhodnuté o jeho potvrdení postupom podľa § 387 CSP.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli a žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).